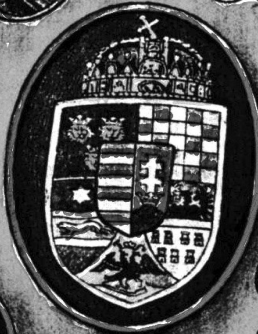

The illustration is a complex Art Nouveau composition. At the top, a woman in a dark, draped gown sits on a decorative ledge, holding a rose. To her left, another woman in a dark dress and floral headpiece looks down. To the right, a woman in a dark dress looks upwards. In the center, a large, ornate oval frame contains the title. Below the frame, a woman in a long, dark, patterned gown and crown stands on the left, holding a sword. At the bottom right, a winged cherub sits on a ledge, holding a scroll. The background features architectural details and a cityscape. The overall style is characteristic of early 20th-century decorative arts.

Joghistória

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar
Magyar Állam- és Jogtörténeti Tanszék
Tudományos Diákkörének folyóirata

XVII. évfolyam, 3. szám

Tartalomjegyzék

1. **Perpatvar - Orbán András:** A jogos védelem története a kezdetektől az 1843. évi törvényjavaslatig 5. oldal
2. **Perpatvar - Losonczi Eszter:** Közvetítői tevékenység a büntető ügyekben Magyarországon 10. oldal
3. **Régen és ma - Zanathy Anna:** A női prostitúció 15. oldal
4. **Országalma - Tarjányi Karolina:** Egy nap képviselőként a reformkori országgyűlésben 22. oldal

Rovataink rövid jellemzése:

Országalma: A koronázási jelvények közül az országalma a glóbuszt (földkerekséget), illetve az uralkodó által uralt szeletét (az országot) jelképezi. A rovat ennek a kis résznek az alkotmánytörténetével foglalkozik.

Perpatvar: A népmesei elnevezés ellenére, egy komoly témával, az eljárásjoggal foglalkozik a jogtörténeten belül.

Régen és ma: A jogtörténeti és a jelenleg hatályos jogi konstrukciók találkozása. Hogyan volt akkor? Mi változott ma? Mi maradt meg?

Régen és ma

A női prostitúció

Írta: Zanathy Anna

A prostitúció a történelem során az emberiséget végig elkísérte, függetlenül attól, hogy az adott korszakban éppen büntették-e vagy sem. Prostituáltak dolgoztak az ókori Athén vagy Róma utcáin, a középkori Firenzében, a 19. századi budapesti bordélyokban és most a Főti autót mentén is. Valójában kis túlzással állíthatjuk, hogy egyedül a prostitúció társadalmi megítélése változott az idők során. Magyarországon 1993

óta a prostitúció nem bűncselekmény¹, ami egy részről biztató, hiszen a dekriminalizáció arra utal, hogy az emberek a prostituáltakat – egyre inkább – áldozatoknak, nem pedig bűnözőknek gondolják. Másrészről viszont aggasztó is a jelenlegi helyzet, hiszen a társadalom egyre nagyobb része alkalmazza a „strucpolitikát“, és dugja a fejét a homokba, ahelyett, hogy szembenézne a valósággal. Cikkem célja, hogy megvilágítsam a prostitúció sötét oldalát és bebizonyítsam, hogy a helyzet egyáltalán nem jobb, mint háromezer éve volt.

A prostitúció minden korban saját hierarchia szerint épült fel, amelyet alkalmanként az aktuális gazdasági, társadalmi berendezkedésnek megfelelően néhány különleges további formáció is gazdagított. Az ókori Hellasban a prostitúció 5 formáját különítették el:

- 1) a **rabszolgányokat**: általában távoli vidékek lányai - hiszen szabad születésű görögöt nem lehetett rabszolgasorsba kényszeríteni –, akik a háztartási munka mellett bármilyen szolgáltatást kötelesek voltak elvégezni;
- 2) a **bérelhető fuvoláslányokat**: akik testüket egész éjszakára kínálták;
- 3) a **pornékat**: akik a nyilvánosházak előtt, az utcáról csábították be kuncsaftjaikat, és – szemben a fuvoláslányokkal – csak egy szeretkezést kínáltak az árért;
- 4) a **hetairákat**: a hierarchia csúcsán álló társnők, akik szépségükkel, műveltségükkel, szellemességükkel kiemelkedtek az egyszerű prostituáltak közül. Szolgálataikért jóval nagyobb árat szabtak (Laiosz például Démoszthenésztől egy éjszakáért tízezer drachmát kért), igaz az ő esetükben a férfiak inkább a hűségükért fizettek, mint egy éjszaka öröméért; és

¹ Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_prostitucio_es_a_szervezett_bunozes_a_magyarorszag_i_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

5) a szakrális prostitúciót: vagyis az Aphrodité szentélyében üzött prostitúció.²

A középkorban és az újkorban a prostitúció számtalan fajtája alakult ki, kezdve a korcsmákban, fogadóknak, kéjnyótanyákon dolgozó prostituáltaktól, a fürdőkben megtalálható kéjnyőkön át egészen a maitresse-kig, de a tétel, miszerint az utcán, illetve a bordély házban dolgozó prostituáltak között óriási társadalmi szakadék húzódott, mindvégig igaz maradt. Külön említést érdemelnek a „katonaringyók“, vagyis azok a prostituáltak, akik óriási tömegekben kísérték a hadakat. A prostitúció e formáját a középkori hadviselési rendszer hívta életre, és egészen a harmincéves háborúig nem lehetett felszámolni. A többéves, hosszú háborúk alatt a katonaringyók nem csak testi örömeket nyújtottak a katonáknak, de főztek, mostak és ápolták is a sebesülteket. Mindezek ellenére nagy terhet jelentettek a hadseregnek, hiszen nagy számuk miatt könnyen akadályozták a felvonulást és betegségeket is terjesztettek. A probléma megoldására a hadvezérek külön ribancszázadokat szerveztek, sőt Franciaországban az irányításukra külön tisztséget kreáltak, amely a ribanckirály nevet kapta. Az ilyen formájú prostitúció Magyarországon noha nem mondható jellemzőnek, de ismeretlennek sem. „Tudjuk például, hogy Kálmán király idejében Amiens-i Péter vezetése alatt az országon keresztül vonuló kereszties had kíséretében nagyszámú prostituált volt.“³

Ma Magyarországon a prostitúciónak három alaptípusát, valamint a rendszerváltás után kialakult további három fajtáját különböztetjük meg. A prostituáltak arisztokratája a call girl, akinek bére az ókori hetairához hasonlóan jóval magasabb az átlagnál, valamint kis létszámú, de stabil klientúrával rendelkezik. A call girl az egyetlen, akit megillet a választás joga. A call girlt a ranglistán a szállodai prostituált követi, aki partnereit szállodákban és elegáns szórakozóhelyeken szerzi. „A hazai szállodai prostitúciót szinte teljes egészében az orosz

és ukrán maffia tartja kézben.“⁴ A harmadik alaptípus a stichelők, vagyis a nyílt utcai prostituáltak, akik a legtöbb veszélynek vannak kitéve kezdve az időjárás viszonyoktól, az egymás közötti rivalizásból származó hegeken át egészen a stricik kegyetlenkedéséig. Mivel bérük igen alacsony, így naponta akár tíz-tizenöt „fuvart“ is elvállalnak. Mindezek alapján nem túl meglepő, hogy legtöbbjük előbb vagy utóbb alkoholhoz vagy kábítószerhez folyamodik. Több ezer évig a prostituáltak legalját a utcai szajhák tették ki, de a 21. századra „sikerült“ elérni, hogy még egy ennél is kiszolgáltatottabb réteg alakuljon ki, amelynek tagjai kifejezetten a kamionparkolókra szakosodtak. Mindemellett a prostitúció újonnan megjelent formái még a peep show-k, illetve a szexklubbok fellépői és az országúti prostituáltak⁵.

2 Németh György: A hetairák szabadsága. Prostitúció Hellaszban In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_hetairak_szabadsaga_prostitucio_hellaszban/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

3 Áldor Viktor: A prostitúció, Budapest, Sándor József és társa kiadása, 114-117. o.

4 Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén in: (http://www.rubicon.hu/oldalak/a_prostitucio_es_a_magyarorszagi_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/) Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

5 Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_prostitucio_es_a_servezett_bunozes_a_magyarorszagi_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

Természetesen ahhoz, hogy a prostitúcióról átfogó képet kaphassunk elkerülhetetlen, hogy a kéjelgés melegágyáról, a bordélyházakról szólnánk. A középkorban Európában a prostitúciót tiltották és keményen büntették. Magyarországon például különbséget tettek, és így eltérően is büntették a szajhálkodást és a bujálkodást. Szajhálkodást követett el az a lány vagy asszony, aki egyidőben vagy egymást követően több partnerrel is szexuális viszonyt folytatott, míg azok a nők, akik üzletszerűséggel összekapcsolható tartós vagy eseti nemi kapcsolatot létesítettek már bujálkodást követtek el. Ezt a felfogást a következő, Küküllő megyei statútumból származó idézet is kiválóan tükrözi: „mely leány vagy asszonyember paráznaságon esvén azután abban nem élt, elég lészen 12 forinttal megbüntetni, ha abban perversálna, meg kell pellengéreztetni. Így sem akarván megszűnni, vettessék az vízben”⁶

Atiltás, az üldözés, illetve büntetés ellenére a titkos prostitúció a koldustanyákon, a vendégfogadóknak, valamint a bordélyok céheiben mindvégig aktívan jelen volt. A 14. illetve 15. századra a hatóságoknak be kellett látniuk, hogy a bujálkodást nem képesek megszüntetni, és a prostituáltak üldözése csak a társadalomra jóval veszélyesebb titkos prostitúciót eredményezi. Ebből következően az állam prostitúcióhoz való hozzáállása gyökeresen megváltozott, hiszen a megoldást a legalizálásában és a szabályozásában, a bordélyházak engedélyezésében látta. A prostitúció engedélyezése alapvetően két igen jelentős indokra vezethető vissza. Egyrészt a jogalkotó a polgári erkölcs, a hajadonok, családanyák védelmét, valamint a nemi erőszak visszaszorítását próbálta a döntésével előmozdítani, másrészt pedig a legálisan létrejött bordélyházak megadóztatásával az állami jövedelmeket igyekezett növelni.⁷ Feljegyzések bizonyítják, hogy például Hamburgban a 15. században két bordélyvállalkozónak minden leány után 5-9 talentumnyi illetéket fizetett.⁸

A prostitúció legalizálásának eredményeként a bordélyházak gombamód szaporodtak el a nagyobb városokban. Így például Velencében 1468-ban több, mint kétszáz bordélyház működött⁹. A bordélyházak hanyatlása azonban egyhamar bekövetkezett a szifilisz járvány pusztítása miatt¹⁰. A szifilisz, régebbi nevén bujakór eredetét a mai napig nem ismerjük. Egyesek szerint a járványt Colombus hajóival hozták be Európába, míg mások szerint Itáliában és Dániában már 1483-ban dühöngött a járvány. Akármelyik félnek is legyen igaza a fő problémát nem a járvány eredete, hanem annak kezelése jelentette. Fallopius (1523–62), a padovai egyetem hírneves professzora kutatásai után a *De Morbo Gallico* című művében a terápiája ajánlásakor őszintén leírta, hogy ezt a betegséget nem tudják legyőzni.¹¹ Mikor az orvostudomány rájött arra, hogy a szifilisz nemi úton terjed, a városok egymás után zárták be bordélyházaikat, és tűzzel-vassal pusztítottak mindenütt, ahol e betegség terjesztésére mód nyílt. Ennek eredményeképpen a 17. század közepére egy-két várostól eltekintve, már sehol sem találunk engedélyezett bordélyházakat.¹²

6 Mezey Barna: Büntetőjog és szexualitás Magyarországon. A nemi bűncselekmények megítélésének változásai (16–19. század) In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/buntetojog_es_szexualitas_magyarorszagon_a_nemi_buncselekmenyek_megitelesenek_valtozasai_16_19_szaza/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27

7 Áldor: 118-138. o.

8 Áldor: 123. o.

9 Magyar László András: Bordélyélet a reneszánsz Itáliában In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/bordelyelet_a_reneszansz_italiaban/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

10 Áldor: 13. o.

11 Forrai Judit: A bujakór története In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_bujakor_tortenete/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

12 Áldor: 136.o.

Fontos megjegyeznünk, hogy ekkoriban Magyarországon városilag engedélyezett bordélyház csak Pozsonyban működött, amely német mintára volt berendezve. Mivel sem a krónikák, sem pedig a Budai Jogkönyv nem tesz említést a bordélyházakról, így nagy valószínűséggel Budán a prostitúció e formája nem alakult ki.¹³ A 18-19. században Európában – immár Magyarországot is beleértve – ismét felvetődött a prostitúció legalizálásának gondolata. Természetesen most is jelentős szerepet játszottak a gazdasági érdekek, valamint az állam akarata, hogy a prostitúció engedélyezésével gyakoroljon felügyeletet a bujálkodás, és így közvetve a polgári erkölcs felett. Továbbá az orvostudomány fejlődésével a szifilisz is időközben megszelídült, egyre kevesebb alkalommal vezetett halálhoz, és inkább krónikus betegséggé vált. Ennek ellenére a bujakór még ekkor is komoly problémákat okozott, hiszen a szifiliszt elsősorban a katonák kapták el a titokban dolgozó prostituáltaktól.¹⁴ 1782-ben Thun gróf tábornok például részletesen kifejti a városokhoz intézett levelében, hogy az Esterházy Miklós gróf-féle ezred sorozásán számos megbetegedés volt tapasztalható bujakórban, ami a Budán és Pesten tartózkodó erkölcstelen nőszemélyeknek tulajdonítható.¹⁵ Magyarországon kezdetben rendeletek kibocsátásával igyekeztek e problémát orvosolni, amelyek nemhogy hasznosnak, de végrehajthatónak sem bizonyultak, hiszen inkább csak szigorú szavakba öntött óhajoknak minősültek.¹⁶ Az 1754. május 28-án a Pozsonyban székelő Helytartótanács által ismételtén megújított végzéséből kiderül, hogy az intézkedések kizárólag a csavargók, rossz hírű emberek felkutatását, összegyűjtését, elkülönítését tűzték ki célul.¹⁷

Miután belátták, hogy a jogi szabályozás nem vezethet eredményre, más eszközökhöz folyamodtak, így 1830-1840 között megkezdődött Budapesten a bordélyházi engedélyek kiadása. A korcsmákból, vendégfogadókból, kéjnyitanyákból kezdetben vidéken, majd a fővárosban is megjelenő bordélyházak egyhamar Magyarország nevezetességeivé váltak.¹⁸ Említést kell tennünk azonban arról is, hogy a bordélyházak minősége igen széles skálán mozgott még Budapesten is. Egy részről a Himző utcában, valamint a Vármegyeház környékén előkelő bordélyházakkal¹⁹ találkozhatunk, másrészt viszont léteztek embertelen körülmények között működő „üzletek” is. Lichtenfeld Fáni bordélyos által az Aggteleki utcában elindított bordélyház például deszkafalakkal több részre osztott üzletet jelentett.

Hamarosan a bordélyházak mellett ismét megjelent a titkos prostitúció, amelyet elsősorban az átmeneti gondokkal, anyagi problémákkal küzdő nők – például hely nélküli cselédek és munkásnők – folytattak, akik rövid távú, átmeneti megoldásként választották a kéjelgést. Mivel a bordélyházak fenntartása egyre költségesebbé vált, és a bordélyokat fokozatosan hagyták el a prostituáltak – akik számára az egyéni működés nagyobb szabadságot és önállóságot biztosított –, így a bordélyházak egyhamar hanyatlásnak indultak²⁰, és az 1950. évi New York-i Egyezmény hatásaként véglegesen eltűntek Európából. Az Egyezmény – amelyet a 1955. évi 34. törvényerejű rendelet hirdetett ki

13 Áldor: 136-137. o.

14 Szécsényi Mihály: A bordélyrendszer Budapesten In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_bordelyrendszer_budapesten/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

15 Siklóssy László: A régi Budapest erkölce, Budapest, 2002, Osiris Kiadó, 297. o.

16 Siklóssy: 2002, 280. o.

17 Siklóssy: 2002, 295. o.

18 Siklóssy: 2002, 278-284. o.

19 Siklóssy: 2002, 283. o.

20 Szécsényi Mihály: A bordélyrendszer Budapesten In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_bordelyrendszer_budapesten/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

Magyarországon – az emberkereskedelemtől és mások prostitúciójának kihasználásáról szól, és a 2. cikke egyértelműen kimondja, hogy meg kell büntetni azokat, akik:

- „1. bordélyházakat tartanak fenn vagy vezetnek, avagy az azok fenntartásához szükséges anyagi eszközöket tudatosan szolgáltatják, illetőleg az anyagi eszközök szolgáltatásában részt vesznek,
2. épületet vagy más helyet egészben vagy részben mások prostitúciójának céljára tudatosan bérebe adnak vagy bérelnék.“²¹

Az 1950-es években tehát a bordélyházak egyik napról a másikra tűntek el, ami valójában nem a megszűnésüket, sokkal inkább az átalakulásukat, illetve illegálisba húzódásukat jelentette. Kránitz Mariann szerint a masszázsszalonok és az abban foglalkoztatott lányok az 1960-as, 1970-es években is meglévő úgynevezett házi prostitúció utódjai, amelyek pedig a korábbi bordélyok, titkos ám kissé fellazított formái.²² Véleményem szerint már az is elég, ha szállodákban eltűrt (sokkal inkább foglalkoztatott) prostituáltakra gondolunk, amikor a bordélyok mai megfelelőit keressük. Siklossy László szavaival élve: „A modern prostitúció kevésbé cégéres, de annál képmutatóbb.“²³

Úgy gondolom az objektivitás miatt szükséges, hogy pár szóban szóljunk a bordélyok előnyeiről és hátrányairól. Kétségtelen tény, hogy a bordélyházak gazdasági jövedelmet jelentettek az államnak, de ennél is sokkal fontosabb, hogy engedélyezésükkel a hatóságok mind közigazgatási, mind pedig egészségügyi felügyeletet tudtak gyakorolni a prostitúció felett. Így ellenőrizni tudták a „munkakörülményeket“, kötelezheték a prostituáltakat, hogy hetente orvosi

vizsgálatnak vessék magukat alá (megfékezve, illetve megelőzve ezzel a különböző járványokat), biztosíthaták, hogy ne legyenek kiszolgáltatva a bordélyházak tulajdonosainak, valamint a városok meghatározott elkülönített részeire szoríthaták ki a prostitúciót, védve ezzel a polgári erkölcsöt. Másrészt viszont a bordélyok a leánykereskedelem és a nemi betegségek melegágyai voltak, valamint a szabályozások ellenére az ide bezárt lányok emberhez nem méltó életet éltek, hiszen teljesen ki voltak szolgáltatva a bordélyházak üzemeltetőinek.²⁴ A bordélyok vezetői ugyanis a prostituáltak anyagi függőségének kialakítására törekedtek azáltal, hogy a lányoknak szép ruhákat, illatszereket hitelbe adtak, azzal a feltétellel, hogy amíg azokat ki nem fizetik a keresetükből, addig nem távozhattak.²⁵

Végül említést kell még tennünk a prostitúcióval szorosan összefüggő leánykereskedelemtől, amelynek két formáját különböztetjük meg. Az országon belüli leánykereskedelemtől a prostitúció

21 1954. évi 34. törvényerejű rendelet

22 Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_prostitucio_es_a_szervezett_bunozes_a_magyarorszag_i_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

23 Siklóssy: 2002, 284. o.

24 Áldor: 172. o.

25 Szécsényi Mihály: A bordélyrendszer Budapesten In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_bordelyrendszer_budapestben/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

történetében mindvégig két motorja volt. Egyrészt a vidéket behálózó kerítők a falusi szép lányokat jó állás reményében a városba szerették volna csalni.²⁶ A lépre került leányokat a kisügynökök később egy külvárosi bordélyháznak adták el a „nagy forgalom – csekély haszon“ elve alapján.²⁷ Másrészt mindig is szükséges volt, hogy a bordélyházak „árui“ folyamatosan megújuljanak, és ilyképpen valóságos cserekereskedelem jött létre az ország bordélyházai között.²⁸ Manapság, akik nem esnek a leánykereskedelem hálójába, többnyire ún. „vetésforgóban“ dolgoznak, vagyis két-három havonta az ország legtávolabbi vidékeire kerülnek, részint a kínálat frissítése, részint pedig a lebukás elkerülése érdekében.²⁹

Fontos tudni, hogy Magyarország nem csak a hazai hanem a nemzetközi leánykereskedelemnek is otthont nyújtott. A 19. században a magyar leány, a „hungara“ külföldön is kedvelt „árucikké“ lépett elő. A magyar prostituáltakat Isztambulba a török háremek feltöltésére, valamint Trieszten át Egyiptomba, Indiába vagy akár Dél-Amerika bordélyáiba is szállították.³⁰ Az elmúlt évtizedekben a magyar nőket Európa nyugati részébe, valamint Amerikába exportálják. Ennek tükörképeként hazánkban egyre több az ukrán, lengyel, román prostituált, valamint a balkáni háborúból menekült, de munkát nem talált asszony.³¹

Összefoglalva tehát elmondhatjuk, hogy noha napjainkra a prostitúció már nem bűncselekmény, de ennek ellenére nincs igazából olyan norma – sem belső sem nemzetközi –, amely kifejezetten a prostituáltak védelmét szolgálná. Jelenleg is zajlik (természetesen illegálisan) a lánykereskedelem, bordélyházak modern megfelelői árasztják el a fővárost, a számtalan prostituált embertelen körülmények között erőszak hatására dolgozik, tömérdek nemi betegségnek kitéve és így tovább. Felmerülhet tehát a kérdés vajon mennyivel nyújt többet a modern társadalom a prostituáltaknak, mint korábban? Vajon hova tart a prostitúció, és vajon hogyan lehetne segíteni a kiszolgáltatott kéjnőkön? Ezekre a kérdésekre viszont azt hiszem mindenkinek magának kell megtalálnia a választ.

26 Forrai Judit: Kufárok és kurtizánok. A hazai leánykereskedelem virágkora In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/kufarok_es_kurtizanak_a_hazai_leanykereskedelem_viragkora/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

27 Siklóssy: 2002, 282. o.

28 Siklóssy: 2002, 283. o.

29 Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_prostitucio_es_a_szervezett_bunozes_a_magyarorszagi_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

30 Forrai Judit: Kufárok és kurtizánok. A hazai leánykereskedelem virágkora In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/kufarok_es_kurtizanak_a_hazai_leanykereskedelem_viragkora/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

31 Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_prostitucio_es_a_szervezett_bunozes_a_magyarorszagi_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/ Utolsó letöltés ideje: 2013.02.27.

Irodalomjegyzék

- Dr. Áldor Viktor: A prostitúció, Budapest, Sándor József és társa kiadása
- Forrai Judit: A bujakór története In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_bujakor_tortenete/
- Forrai Judit: Kufárok és kurtizánok. A hazai leánykereskedelem virágkora In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/kufarok_es_kurtizanak_a_hazai_leanykereskedelem_viragkora/
- Kránitz Mariann: A prostitúció és a szervezett bűnözés. A magyarországi prostitúció tablója a 20. század végén In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_prostitucio_es_a_szervezett_bunozes_a_magyarorszagi_prostitucio_tabloja_a_20_szazad_vegen/
- Magyar László András: Bordélyélet a reneszánsz Itáliában In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/bordelyelet_a_reneszansz_italiaban/
- Mezey Barna: Büntetőjog és szexualitás Magyarországon. A nemi bűncselekmények megítélésének változásai (16–19. század) In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/buntetojog_es_szexualitas_magyarorszagon_a_nemi_buncselekmények_megitelesenek_valtozasai_16_19_szaza/
- Miklóssy János: A budapesti prostitúció története, Budapest, 1989, Népszava Kiadó Vállalat
- Németh György: A hetairák szabadsága. Prostitúció Hellaszban In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_hetairak_szabadsaga_prostitucio_hellaszban/
- Siklóssy László: A régi Budapest erkölcsse , Budapest 2002, Osiris Kiadó
- Szécsényi Mihály: A bordélyrendszer Budapesten In: http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/a_bordelyrendszer_budapesten/

